

**Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av 5 och 42 § i landsvägslagen**

**PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL**

I denna proposition föreslås det att landsvägslagen ändras så att placeringen av ledningar för el- och kommunikationsnäten och andra konstruktioner, anläggningar och anordningar, som är nödvändiga med tanke på ett fungerande samhälle, på ett vägområde underlättas. I fortsättningen ska väghållningsmyndigheten bevilja tillstånd för sådan placering på vägområdet, om åtgärden inte orsakar fara för trafiken och inte medför mer än ringa olägenhet för väghållningen. Avsik-

ten är också att utvidga det område som utgör en landsvägs vägområde så att till det även hör områden i direkt anslutning till vägen som i samband med byggande av en ny väg eller förbättring av en väg behövs för placering av konstruktioner, anläggningar och anordningar som är nödvändiga med tanke på ett fungerande samhälle.

Lagen avses träda i kraft den 1 juni 2013.

**ALLMÄN MOTIVERING**

**1 Inledning**

De kraftiga vinterstormarna i december 2012 orsakade omfattande och långa elavbrott särskilt i områden med glesbebyggelse och i tätorterna på landsbygden. Efter stormarna tillsatte arbets- och näringsministeriet en arbetsgrupp med uppdrag att utarbeta förslag till åtgärder för att förbättra driftssäkerheten när det gäller eldistributionen. I de förslag som lades fram i mars 2012 spelar främjandet av jordkablar för medel- och lågspänningsledningar en viktig roll, eftersom man med hjälp av dem kan förhindra elavbrott som orsakats av träd som fallit på luftledningar. Utöver att tillgodose hushållens och företagens elbehov skulle främjandet av jordkablar säkerställa elmatningen till basstationerna som är kritiska med tanke på kommunikationsnäten.

Problemet med jordkablar är att det är betydligt dyrare att dra dem än att dra luftledningar. Enligt Energimarknadsverkets uppskattning skulle en ökning av jordkablingsgraden i fråga om medel- och lågspännings-

ledningar till 60-80 % kosta mellan 5,0 och 6,7 miljarder euro. Genomförandet av denna kablingsmängd på tio år innebär en höjning av konsumenternas totala elförbrukningsräkning med ca 4-9 % under tio år. Kostnaderna för att lägga ut jordkablar varierar mycket beroende på terrängförhållandena men om jordkablar placeras vid landsvägarna blir det i genomsnitt 30 % billigare än om de placeras annanstans. Utnyttjandet av vägrenen i möjligaste mån innebär således en avsevärd inbesparing i de totala kostnaderna. Det vore dessutom skäl att i vägplaneringen bättre än för närvarande beakta placeringsbehoven när det gäller ledningar för el- och kommunikationsnät.

Under ledning av kommunikationsministeriet och arbets- och näringsministeriet diskuterade man i januari 2012 olika sätt att främja utläggning av jordkablar. Man kom överens om att utvecklingsobjekt på kort sikt är att lindra de skyddskrav som ingår i Trafikverkets anvisning om elledningar och landsvägar (Säkhöjohdot ja maantiet) som styr placeringen av jordkablar på landsvägsområden

samt säkerställandet av elsäkerheten vid väghållningsarbeten genom att skapa arbetsprocesser mellan väghållaren och innehavaren av elnät, som innebär en verksamhetsmodell som baserar sig på ett centraliserat placeringsservicesystem för utredande av lokaliseringssuppgifter för kablar (Erillisverket oy ansvarar för detta). Beviljande av placeringstillstånd kommer hädanefter att kräva digital geografisk information om kabeln. Man kom även överens om att förbättra skyddsmärkningen av kablar och om att väghållare ska ersättas för de kostnader som placeringen av kablarna föranleder enligt principen att den som förorsakar betalar. Dessutom kom man överens om att Trafikverket och Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland (NTM-centralen) skapar en elektronisk process för tillståndsansökningar och att elbolagen förbättrar kvaliteten på placeringsplaner för ledningar, vilket påskyndar processen. Trafikverkets uppdaterade anvisning om elnät och landsvägar (Sähköjohdot ja maantiet) trädde i kraft i början av juli 2012 och i dessa har skyddskraven enligt överenskommelse lindrats, dock så att säkerheten inte äventyras. Lindringen av skyddskraven minskar kostnaderna för utläggning av jordkablar avsevärt.

I januari 2012 kom man som åtgärder på lång sikt överens om att elbolagen åläggs att inom sina ansvarsområden göra upp planer på kabelrutter och i planerna beakta de basstationer som är kritiska med tanke på mobiltelenätet. Dessutom förutsätts att elbolagen och teleföretagen bättre samordnar sina kabelstråksplaner för inbesparing av kostnaderna. Samtidigt minskar grävningarna, som försvårar trafiken och vägunderhållet på vägområdena. Man kom även överens om att ändra landsvägslagen så att behoven av att placera kablar bättre kan beaktas både i fråga om gamla och nya vägar.

## 2 Nuläge

Bestämmelser om omfattningen av ett landsvägsområde, kostnaderna för väghållningen samt placeringen av ledningar för el- och kommunikationsnät på ett landsvägsområde finns i landsvägslagen (503/2005). I 5 § i landsvägslagen definieras områden som hör till en landsväg, och till den hör utöver kör-

banan med vägrenar t.ex. banor för lätt trafik, rastplatser och upplags- och lastningsområden samt områden, konstruktioner, anläggningar och anordningar som är nödvändiga för väghållningen. Till ett vägområde hör däremot inte det utrymme som andra konstruktioner, anläggningar och anordningar som är nödvändiga med tanke på ett fungerande samhälle kräver, vilket innebär att för placering av t.ex. ledningar för el-, vatten- eller kommunikationsnät inte kan inlösas tilläggsområden vid en vägförrättning.

Enligt 42 § i landsvägslagen kräver arbete på vägområde samt placering av anläggningar, ledningar och andra anordningar på vägområde tillstånd av väghållningsmyndigheten. Tillstånd kan beviljas om åtgärden inte orsakar fara för trafiken eller medför olägenhet för väghållningen. Den som beviljats tillstånd är skyldig att uppföra anläggningen eller anordningen och underhålla den enligt väghållningsmyndighetens föreskrifter. Om nyttjandet av anläggningen eller anordningen orsakar fara för trafiken eller medför olägenhet för väghållningen är tillståndsinnehavaren skyldig att på egen bekostnad göra de ändringar som väghållningsmyndigheten kräver eller att flytta eller avlägsna anläggningen eller anordningen. Enligt paragrafens 2 mom. ska väghållningsmyndigheten underättas om saken i god tid innan åtgärder vidtas, om tillstånd inte krävs på grund av bestämmelser i någon annan lag.

Placeringstillstånden har från och med ingången av 2010 behandlats centralt för hela landets del vid Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland. Hittills har inte en enda ansökan om placeringstillstånd avslagits, men på grund av t.ex. bristen på utrymme eller för väghållningens säkerhet har i en del av tillstånden platserna för placeringen av ledningarna på vägområdet avvikit från ansökan. År 2010 beviljades 2 140 tillstånd och år 2011 beviljades 2 478 tillstånd. Fram till utgången av september 2012 hade 2 077 tillstånd beviljats, vilket innebär att antalet ansökningar har ökat under de senaste åren. Den genomsnittliga tiden för behandling av ansökningarna var 27 dagar år 2010, 44 dagar år 2011 och 29 dagar år 2012. Mest tillstånd har beviljats inom Nylands NTM-område (20 %) och minst inom Lapplands

NTM-område (4 %). Längsmed landsvägar-  
nas vägrenar har på långa sträckor lagts ut  
främst ledningar för el- och kommunika-  
tionsnät. Huvudsakligen på korta sträckor har  
på landsvägars vägrenar lagts ut naturgasled-  
ningar, fjärrvärmerör, vattenledningar och  
avloppsrör samt biogasledningar.

Enligt 101 § i kommunikationsmarknads-  
lagen (393/2003) ska telekablar i möjligaste  
mån läggas ut på ett sådant vägområde som  
avses i lagen om allmänna vägar (243/1954).  
Om parterna inte når en överenskommelse  
om utläggningen av en telekabel kan kom-  
munens byggnadstillsynsmyndighet genom  
att fastställa en telekabelplan ge teleföretaget  
rätt att lägga ut kabeln. I elmarknadslagen  
(386/1995) finns inte någon motsvarande be-  
stämmelse. Om parterna inte når en överens-  
kommelse om utläggning av en elledning på  
vägområdet måste elnätbolaget ansöka om ett  
inlösningstillstånd enligt 5 § i lagen om inlö-  
sen av fast egendom och särskilda rättigheter  
(603/1977) för utläggning av elledningen på  
vägområdet. I praktiken har väghållnings-  
myndigheten beviljat tillstånd enligt 42 § i  
landsvägslagen för utläggning av ledningar  
för el- och kommunikationsnät på vägområ-  
den. Placeringen av nya ledningar för el- och  
kommunikationsnät samt anordningar som  
hör till dem på vägområden har dock försvå-  
rats betydligt eftersom det särskilt har lagts  
ut rikligt med ledningar för kommunika-  
tionsnät på vägområdena. När läggandet av  
elledningar i marken ökar är det särskilt vik-  
tigt att kommunikations- och elbolagens  
samarbete och den gemensamma använd-  
ningen av vägområdets skyddskonstruktioner  
utvecklas. Om man inte lyckas uppnå dessa  
mål genom frivilligt samarbete och utveck-  
ling av verksamheten bör man ingripa i situa-  
tionen med lagstiftningsåtgärder.

### **3 Målsättning och de viktigaste förslagen**

Syftet med propositionen är att placeringen  
av ledningar för el- och kommunikationsnä-  
ten och andra konstruktioner, anläggningar  
och anordningar, som är nödvändiga med  
tanke på ett fungerande samhälle, på ett väg-  
område underlättas och användningen av  
vägområdet effektiviseras. Detta är viktigt

t.ex. med tanke på förbättring av en säkrare  
eldistribution, eftersom kostnaderna för ut-  
läggning av jordkablar på vägområden är be-  
tydligt lägre än kostnaderna för att lägga dem  
på oröjda områden.

Det föreslås att landsvägslagen ändras så  
att väghållningsmyndighetens prövningsrätt  
när det gäller beviljande av tillstånd att pla-  
cera konstruktioner, anläggningar eller an-  
ordningar som är nödvändiga med tanke på  
ett fungerande samhälle begränsas. I dessa  
fall ska väghållningsmyndigheten bevilja till-  
stånd om placeringen inte orsakar fara för  
trafiken och inte medför mer än ringa olä-  
genhet för väghållningen. Avsikten är att ut-  
vidga det område som utgör en landsvägs  
vägområde så att till det också hör områden i  
direkt anslutning till vägen som i samband  
med byggande av en ny väg eller förbättring  
av en väg eller senare behövs för placering  
av konstruktioner, anläggningar och anord-  
ningar, såsom ledningar för el- och kommu-  
nikationsnäten, som är nödvändiga med tan-  
ke på ett fungerande samhälle.

## **4 Propositionens konsekvenser**

### **4.1 Ekonomiska konsekvenser**

När områden som krävs för ledningar för  
el- och kommunikationsnät, vattenledningar  
och andra rör fogas till vägområdet för nya  
leder och leder som förbättras kan byggkost-  
naderna för lederna öka något i och med att  
de områden som ska inlösas ökar. Det är  
dock inte fråga om några betydande mer-  
kostnader, eftersom behovet av tilläggsområ-  
den i allmänhet är litet och det årliga antalet  
nya objekt eller objekt som förbättras i all-  
mänhet också är ganska litet. I många fall  
behövs inte något egentligt tilläggsområde  
när man från början i vägplaneringen har be-  
aktat placeringen av ledningar och rör och  
nödvändiga skyddskonstruktioner har byggts  
som en del av byggnadsprojektet. Det är  
svårt att ge någon uppskattning av beloppet,  
eftersom projekten i fråga om storlek, väg-  
områdets konstruktion, antalet ledningar och  
rör som ska läggas samt den omgivande be-  
byggelsen avviker så mycket från varandra.

Andringen inverkar också i någon mån på  
omfattningen av den mark som ska inlösas

från enskilda personer eller samfund, men de kommer att få full ersättning för området vid inlösningen.

#### **4.2 Konsekvenser för myndigheternas verksamhet**

En liten utvidgning av vägområdet kan i enskilda fall öka de besvär som anförs över vägplanerna, vilket i dessa fall något kan fördröja genomförandet av projekten och i ringa mån öka besvärsmyndighetens arbete.

#### **4.3 Konsekvenser för miljön**

En eventuell utvidgning av vägområdet kan i ringa mån även inverka på vägmiljöns miljövärden. Men konstruktioner, anläggningar och anordningar som är nödvändiga med tanke på ett fungerande samhälle skulle ändå placeras i närmiljön, vilket innebär att de totala konsekvenserna av ändringen kan vara positiva för miljön.

#### **4.4 Samhälleliga konsekvenser**

Utvidgningen av landsvägsområdet gör det möjligt att placera ledningar och rör, som måste flyttas när vägen breddas eller förbättras på annat sätt, på platser som är lämpliga med tanke på trafiken och väghållningen vilket har positiva konsekvenser för trafiksäkerheten och en smidig väghållning.

### **5 Beredningen av propositionen**

Propositionen har beretts vid kommunikationsministeriet i samarbete med Trafikver-

ket. De förhandlingar som fördes med arbets- och näringsministeriet, Energimarknadsverket, Säkerhets- och kemikalieverket samt företaget Johtotieto Oy om främjande av läggande av jordkablar på landvägsområden utgjorde grund för beredningen. Utlåtande om utkastet till proposition har begärts av arbets- och näringsministeriet, miljöministeriet, justitieministeriet, Trafikverket, Trafiksäkerhetsverket, Kommunikationsverket, Energimarknadsverket, närings-, trafik- och miljöcentralerna, Säkerhets- och kemikalieverket, Johtotieto Oy, FiCom ry, Finsk Energiindustri rf, Suomen Kaasuyhdistys ry och Finlands Vattenverksförening rf.

I utlåtandena understöddes förslaget och målen för det, men några remissinstanser uttryckte oro över att väghållningsmyndigheten får för stor beslutanderätt vid tillståndsförandet. Men Trafikverket och en del av närings-, trafik- och miljöcentralerna ville att förslaget utvidgas till att omfatta en bestämmelse om ersättning av de ökande kostnaderna för vägunderhållet, som varit uppe i beredningsskedet, samt med en bestämmelse som skulle ge väghållningsmyndigheten rätt att för att främja samarbetet ålägga tillståndshavaren att installera skyddsror för kommande användare. Likaså underströks i vissa utlåtanden behovet av att i fortsättningen främja samarbetet mellan dem som placerar ledningar och kablar. Man har inlett utredningen av menersättningar och samarbetsfrågan i en arbetsgrupp under ledning av Trafikverket och avsikten är att återkomma till dessa frågor senare om det finns behov av reglering.

## DETALJMOTIVERING

### 1 Lagförslag

**5 §.** *Områden, konstruktioner, anläggningar och anordningar som hör till en landsväg samt vägområde.* Till rubriken för paragrafen fogas för tydlighetens skull konstruktioner på ett landsvägsområde som även tidigare hört till tillämpningsområdet för paragrafen. I 1 och 3 mom. i paragrafen föreslås inte några ändringar, med undantag av några paragraf-tekniska ändringar som föreslås i 1 mom. I det tillägg som föreslås i 2 mom. utvidgas landsvägsområdet till att omfatta områden i direkt anslutning till landsvägen som vid byggande av den behövs för placering av ledningar för el- och kommunikationsnät, samt andra konstruktioner, anläggningar och anordningar som är nödvändiga med tanke på ett fungerande samhälle.

I förslaget avses med det som är nödvändigt med tanke på ett fungerande samhälle särskilt energiproduktion och energidistribution, kommunikationsnät samt vatten- och avloppssystem. Syftet med förslaget är att på ett bättre sätt än tidigare beakta de behov att utnyttja landsvägsområdet som plats för olika ledningar och andra anordningar som behövs för förbättring av eldistributionssäkerheten och utveckling av informationssamhället. Utöver ledningar gäller ändringen också t.ex. vattenledningar och avloppsrör, fjärrvärmerör, olika gasledningar och skyddskonstruktioner som ledningarna kräver såsom underjordiska skyddsror och skyddsplattor, skarvbrunnar, kabelhyllor som installeras i broar samt skyddsvallar och räcken. Det är huvudsakligen elbolagen och kommunikationsnätbolagen, vattenverken samt användarna, såsom försvarsmakten och bredbandsandelslagen, som installerar ledningar och rör.

Enligt 9 § i landsvägslagen avses med byggande av väg både anläggande av en ny väg och förbättring av en väg, vilket innebär att placeringsbehoven i båda fallen kan beaktas när vägplanen görs upp. Då är det möjligt att lösa in det område som behövs för konstruktioner, anläggningar och anordningar samtidigt som man löser in det område som be-

hövs för den egentliga vägen. Väghållningsmyndigheten har främjat sådan utläggning av ledningar och rör på ett vägområde som sker samtidigt med byggarbetena på vägen samt särskilt samtidig utläggning av ledningar och rör genom att informera ägarna till ledningar och rör om kommande landsvägsbyggen. Avsikten är att främja sambyggnad med hjälp av portaler som byggs upp av företag som erbjuder information om ledningar, och där vägplaner och planer som gäller placeringen av ledningar läggs ut.

**42 §.** *Arbete på vägområde samt placering av konstruktioner, anläggningar och anordningar på vägområde.* Det föreslås att paragrafen ändras så att det blir lättare att placera konstruktioner, anläggningar eller anordningar som är nödvändiga med tanke på ett fungerande samhälle på ett vägområde. Väghållningsmyndigheten ska i dessa fall bevilja tillstånd för åtgärden om den inte orsakar fara för trafiken och inte medför mer än ringa olägenhet för väghållningen. Med inte mer än ringa olägenhet avses en olägenhet som överskrider nivån för olägenhet som föranleds av sedvanligt beaktande och aktande av konstruktioner, anläggningar, ledningar och andra anordningar på ett vägområde. Tillämpningsområdet för bestämmelsen kommer att stämma överens med den ändring som föreslås i 5 § 2 mom., dvs. gäller närmast ledningar och rör i anslutning till energiproduktionen och energidistributionen, kommunikationsnäten samt vatten- och avloppssystemet. Tillstånden behöver inte beviljas enligt ansökningarna, eftersom bristen på installeringsutrymme, tryggheten av trafiksäkerheten eller beaktande av kraven på vägunderhåll kan förutsätta ändringar i t.ex. sättet att genomföra arbetet eller placeringen på vägområdet. Till övriga delar föreslås inte ändringar i tillståndet eller grunderna för beviljande av det. För klarhetens skull fogas till rubriken för paragrafen placering av konstruktioner, som även tidigare hört till tillämpningsområdet, och i texten i paragrafen stryks omnämmandet av ledningar, som är

anordningar som hör till tillämpningsområdet.

Paragrafens 2 mom. motsvarar till sakinnehållet den sista meningen i det nuvarande 1 mom. Vid formuleringen av den senare meningen i momentet har beaktats den indelning av placeringen av konstruktioner, anläggningar och anordningar som är nödvändiga med tanke på ett fungerande samhälle och placeringen av andra konstruktioner, anläggningar och anordningar som ingår i det föreslagna 1 mom. När det är fråga om placeringen av konstruktioner, anläggningar och anordningar som är nödvändiga med tanke på ett fungerande samhälle på ett vägområde, ska tillståndshavaren vidta de korrigerande åtgärder som väghållningsmyndigheten kräver om nyttjandet av konstruktionerna, anläggningarna eller anordningar orsakar fara för trafiken eller medför mer än ringa olägenhet för väghållningen. I övriga fall kan väghållningsmyndigheten kräva korrigerande åtgärder liksom för närvarande om placeringen orsakar fara för trafiken eller medför olägenhet för väghållningen.

Paragrafens nuvarande 2 mom. blir med oförändrat sakinnehåll 3 mom. Dock preciseras momentet så att av det tydligt framgår att anmälningsskyldigheten gäller vidtagandet av kommande åtgärder.

## **2 Ikraftträdande**

Lagen föreslås träda i kraft den 1 juni 2013.

## **3 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning**

I propositionen föreslås att begreppet landsvägsområde utvidgas, vilket är skäl att granska ur egendomsskyddets synvinkel som tryggas i 15 § i grundlagen.

Ändringen av 5 § i landsvägslagen innebär att staten vid anläggning av nya vägar och förbättring av gamla vägar i egenskap av väghållare kan bli tvungen att för användningen som väg lösa in ett lite större område än för närvarande. Detta är inte nödvändigt i alla situationer eftersom man redan nu, när vägområdets struktur och omfattning så tillåter, kan placera jordkablar och jordledningar på den nya vägens vägområde när man har förutsett detta i planeringen. Enligt 15 § 2 mom. i grundlagen bestäms angående expropriation av egendom för allmänt behov mot full ersättning genom lag. På inlösen av landsvägsområde tillämpas lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter, och enligt 4 § 1 mom. i den lagen får inlösen ske när allmänt behov så kräver. I paragrafens föreskrivs dessutom att inlösen likväl icke får verkställas, om inlösningens syfte kan uppnås lika lämpligt på något annat sätt eller om det men inlösningen förorsakar enskilt intresse är större än den nytta som den medför för allmänt intresse. Den ändring som nu föreslås gäller placering av konstruktioner, anläggningar och anordningar som är nödvändiga med tanke på ett fungerande samhälle såsom placering av ledningar för el- och kommunikationsnät, vilket innebär att kraven på allmänt behov kan anses bli uppfyllt. De tilläggsområden som eventuellt behövs löses in mot full ersättning, varför förfarandet inte kan anses strida mot det egendomsskydd som tryggas i grundlagen.

Med stöd av vad som anförts ovan kan lagförslaget behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

*Lagförslag***Lag****om ändring av 5 och 42 § i landsvägslagen**

I enlighet med riksdagens beslut  
*ändras* i landsvägslagen (503/2005) 5 och 42 § som följer:

**5 §**

*Områden, konstruktioner, anläggningar och anordningar som hör till en landsväg samt vägområde*

Till en landsväg hör

1) körbanor med vägrenar och andra områden som är avsedda för trafik såsom gångbanor och cykelbanor, specialtransportväg, parkeringsplats och parkeringsområde, område som betjänar kollektivtrafiken och användningen av den samt rastplatser och upplags- och lastningsområden,

2) konstruktioner, anläggningar och anordningar som varaktigt behövs för bevarande och användning av de områden som nämns i 1 punkten samt som befinner sig i omedelbar anslutning till dem,

3) trafikanordningar och andra konstruktioner, anläggningar och anordningar som behövs för vägledning av vägtrafikanterna,

4) övriga områden, konstruktioner, anläggningar och anordningar, såsom bullerskydd och viltstängsel, som är nödvändiga för väghållningen eller för trafiken eller för att förebygga olägenheter av trafiken.

Till landsvägen hör en reservlandningsplats, om en sådan har beslutats bli ansluten till vägen, samt områden för funktioner som behövs för vägtrafik över riksgränsen. Till landsvägen hör också sådana områden i direkt anslutning till landsvägen som vid byggande av den behövs för placering av ledningar för el- och kommunikationsnäten och andra konstruktioner, anläggningar och anordningar som är nödvändiga för med tanke på ett fungerande samhälle.

De områden som avses i 1 och 2 mom. bildar landsvägens vägområde. Ett vägområde vars gränser inte bestämts vid en fastighetsförrättning sträcker sig två meter utanför yttre kanten av vägdiket eller, om dike saknas, två meter utanför den yttre kanten av vägsälanten eller vägs kärningen.

**42 §**

*Arbete på vägområde samt placering av konstruktioner, anläggningar och anordningar på vägområde*

För arbete på vägområde samt för placering av konstruktioner, anläggningar och anordningar på vägområde krävs det tillstånd av väghållningsmyndigheten. Tillstånd får beviljas om åtgärden inte orsakar fara för trafiken eller medför olägenhet för väghållningen. Tillstånd för placering av konstruktioner, anläggningar eller anordningar som är nödvändiga med tanke på ett fungerande samhälle ska dock beviljas om placeringen inte orsakar fara för trafiken och inte medför mer än ringa olägenhet för väghållningen.

Den som beviljats tillstånd är skyldig att utföra det arbete som avses i 1 mom. och att underhålla konstruktioner, anläggningar och anordningar enligt väghållningsmyndighetens föreskrifter. Tillståndsinnehavaren är skyldig att på egen bekostnad göra de ändringar som väghållningsmyndigheten kräver eller att flytta eller avlägsna en konstruktion, anläggning eller anordning om nyttjandet av den orsakar sådan fara eller olägenhet som avses i 1 mom.

Om tillstånd inte krävs på grund av bestämmelser i någon annan lag, ska väghållningsmyndigheten underrättas i god tid innan åtgärder vidtas.

\_\_\_\_\_ Denna lag träder i kraft den 20 .

\_\_\_\_\_

Helsingfors den 20 december 2012

**Statsminister**

**JYRKI KATAINEN**

Bostads- och kommunikationsminister *Krista Kiuru*

*Bilaga  
Parallelltext*

## Lag

### om ändring av 5 och 42 § i landsvägslagen

I enlighet med riksdagens beslut  
ändras i landsvägslagen (503/2005) 5 och 42 § som följer:

#### *Gällande lydelse*

#### 5 §

*Områden, konstruktioner, anläggningar och anordningar som hör till en landsväg samt vägområde*

Till en landsväg hör

1) körbana med vägrenar och andra områden som är avsedda för trafik såsom gångbana och cykelbana, specialtransportväg, parkeringsplats eller parkeringsområde, område som betjänar kollektivtrafiken och användningen av den eller rastplatser och upplags- eller lastningsområden,

2) konstruktioner, anläggningar och anordningar som varaktigt behövs för bevarande och användning av de områden som nämns i 1 punkten samt som befinner sig i omedelbar anslutning till dem,

3) trafikanordningar och andra konstruktioner, anläggningar och anordningar som behövs för vägledning av vägtrafikanterna, *samt*

4) övriga områden, konstruktioner, anläggningar och anordningar, såsom bullerskydd och viltstängsel, som är nödvändiga för väghållningen eller för trafiken eller för att förebygga olägenheter av trafiken.

Till en landsväg hör en reservlandningsplats som beslutats bli ansluten till vägen samt ett område för funktioner som behövs för vägtrafik över riksgränsen.

#### *Föreslagen lydelse*

#### 5 §

*Områden, konstruktioner, anläggningar och anordningar som hör till en landsväg samt vägområde*

Till en landsväg hör

1) körbana med vägrenar och andra områden som är avsedda för trafik såsom gångbana och cykelbana, specialtransportväg, parkeringsplats *och* parkeringsområde, område som betjänar kollektivtrafiken och användningen av den *samt* rastplatser och upplags- *och* lastningsområden,

2) konstruktioner, anläggningar och anordningar som varaktigt behövs för bevarande och användning av de områden som nämns i 1 punkten samt som befinner sig i omedelbar anslutning till dem,

3) trafikanordningar och andra konstruktioner, anläggningar och anordningar som behövs för vägledning av vägtrafikanterna,

4) övriga områden, konstruktioner, anläggningar och anordningar, såsom bullerskydd och viltstängsel, som är nödvändiga för väghållningen eller för trafiken eller för att förebygga olägenheter av trafiken.

Till landsvägen hör en reservlandningsplats, om en sådan har beslutats bli ansluten till vägen, samt områden för funktioner som behövs för vägtrafik över riksgränsen. *Till landsvägen hör också sådana områden i direkt anslutning till landsvägen som vid byggande av den behövs för placering av ledningar för el- och kommunikationsnäten och andra konstruktioner, anläggningar och an-*

Ett område som avses i 1 och 2 mom. bildar landsvägens vägområde. Ett vägområde vars gränser inte bestämts vid en fastighetsförrättning sträcker sig två meter från yttre kanten av diket eller, där dike saknas, från yttre kanten av vägläntan eller vägsjärningen.

*ordningar som är nödvändiga för med tanke på ett fungerande samhälle.*

De områden som avses i 1 och 2 mom. bildar landsvägens vägområde. Ett vägområde vars gränser inte bestämts vid en fastighetsförrättning sträcker sig två meter utanför yttre kanten av vägdiket eller, om dike saknas, två meter utanför den yttre kanten av vägläntan eller vägsjärningen.

## 42 §

*Arbete på vägområde samt placering av konstruktioner, anläggningar och anordningar på vägområde*

Arbete på vägområde samt placering av anläggningar, ledningar och andra anordningar på vägområde kräver tillstånd av väghållningsmyndigheten. Tillstånd kan beviljas om åtgärden inte orsakar fara för trafiken eller medför olägenhet för väghållningen. Den som beviljats tillstånd är skyldig att uppföra anläggningen eller anordningen och underhålla den enligt väghållningsmyndighetens föreskrifter. Om nyttjandet av anläggningen eller anordningen orsakar fara för trafiken eller medför olägenhet för väghållningen är tillståndsinnehavaren skyldig att på egen bekostnad göra de ändringar som väghållningsmyndigheten kräver eller att flytta eller avlägsna anläggningen eller anordningen.

Om tillstånd inte krävs på grund av bestämmelser i någon annan lag, skall väghållningsmyndigheten underrättas *om saken* i god tid innan åtgärder vidtas.

## 42 §

*Arbete på vägområde samt placering av konstruktioner, anläggningar och anordningar på vägområde*

För arbete på vägområde samt för placering av konstruktioner, anläggningar och anordningar på vägområde *krävs det* tillstånd av väghållningsmyndigheten. Tillstånd *får* beviljas om åtgärden inte orsakar fara för trafiken eller medför olägenhet för väghållningen. *Tillstånd för placering av konstruktioner, anläggningar eller anordningar som är nödvändiga med tanke på ett fungerande samhälle ska dock beviljas om placeringen inte orsakar fara för trafiken och inte medför mer än ringa olägenhet för väghållningen.*

*Den som beviljats tillstånd är skyldig att utföra det arbete som avses i 1 mom. och att underhålla konstruktioner, anläggningar och anordningar enligt väghållningsmyndighetens föreskrifter. Tillståndsinnehavaren är skyldig att på egen bekostnad göra de ändringar som väghållningsmyndigheten kräver eller att flytta eller avlägsna en konstruktion, anläggning eller anordning om nyttjandet av den orsakar sådan fara eller olägenhet som avses i 1 mom.*

Om tillstånd inte krävs på grund av bestämmelser i någon annan lag, ska väghållningsmyndigheten underrättas i god tid innan åtgärder vidtas.

*Denna lag träder i kraft den 20 .*